

[Kirsten Lee]

I øvrigt har vi den opfattelse, at ændringer af refusionerne nok ikke garanterer nogen fornyelse i sig selv. En stor del af det arbejde, socialrådgivere og andre sagsbehandlere sidder og laver dagen lang i form af råd og vejledning, er jo forebyggende, og man kan ikke adskille, hvornår det er forebyggende, og hvornår det er råd og vejledning, der kan defineres som noget andet.

Så vi tror ikke, at der kommer nytænkning ud af at lave lidt om på refusionerne, og vi afviser det forslag, som SF fremsætter her.

Duetoft (CD):

Vi er meget enige i den vurdering, ministeren er kommet med vedrørende dette forslag. Jeg vil dog godt understrege én ting, nemlig at det da er meget godt at sige, at SUM-midler og SUM-projekterne skal være overstået, inden vi foretager en vurdering, men det er vel også sådan, at der ikke må blive alt for langt et hul mellem stoppet omkring SUM-midlerne og noget nyt, man eventuelt sætter i gang. Og her opfatter jeg ministerens bemærkninger om eventuelle overførsler som et forsøg på at sikre, at der ikke bliver dette hul, som det måske kunne ske i nogle sammenhænge.

Men vi er altså enige i ministerens vurdering.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Når man sidder og læser forslaget til folketingsbeslutning, lyder det jo vældig godt. Men når man så tænker på alt det, der er i gang, synes jeg, det ikke rigtig harmonerer. Når man har bevilget de mange penge netop for at få nogle forsøg, netop for at få nogle ting, så man senere har et stort grundlag at lave den endelige lovgivning på, er vi helt enige med ministeren i, at vi må have nogle af de resultater frem.

Men jeg var også meget glad for ministerens bemærkning om, at der bliver en midtvejsopfølgning meget snart. Det vil jo sige, at vi ikke skal vente lang tid, før vi ved noget om, hvor det bærer hen, og så kan man jo faktisk også begynde at vurdere, hvordan den fremtidige lovgivning egentlig skal være.

Men de intentioner, der ligger bag forslaget, kan man jo ikke andet end være enig i. Det er uhyre vigtigt, at man får det opsøgende arbejde i gang, at man hindrer skaderne i at opstå, så jeg tror slet ikke, der er spor uenighed i salen. Det er vel bare et spørgsmål om, hvordan man griber tingene an.

Carsten Andersen (SF):

Nu står jeg i den mærkelige situation, at jeg kan rette en tak til alle partierne på nær Fremskridtspartiet for tilslutning til bemærkningerne til forslaget, men til selve beslutningsforslagets tekst var der ikke på nuværende tidspunkt opbakning. Det giver mig anledning til at overveje, om man ved næste grundlovsændring skal tage stilling til den uformulerede paragraf om, at oppositionen aldrig må få ret, således at man måske får et andet forhold til den, for hvis man er enig med os i bemærkningerne til forslaget, er det jo ganske underligt, at man ikke kan støtte selve forslaget.

Fru Jytte Hilden sagde meget klart, at det var et sært og tumpet tidspunkt at komme med dette forslag på. Men vi har set den socialpolitiske udvikling, som Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre startede med deres forslag om SUM-programmet – med vores aktive deltagelse i, at det blev til noget – som et progressivt skridt i udviklingen af det sociale arbejde. Vi har også mærket os, at det faktisk stopper i 1992, og vi er altså skruet sådan sammen i SF, at vi tager stilling til tingene, før vi kommer til udløbsdatoen. Vi venter ikke med at finde ud af, hvilken vej vi skal dreje, til vi er kommet frem til vejkrydset, men vi beslutter os i god tid inden og får lagt os i den rette kørebane, sådan at vi kan vise, hvor vi vil hen, og de andre i trafikken, de andre i socialpolitikken, kan forholde sig dertil.

Derfor spiller vi ud nu, og det undrer os, at der er flertal i Folketinget for, at man ikke skal tage stilling til disse ting, og at man ikke skal gå i gang med debatten – og dog. Jeg skal ikke gøre socialministeren uret. Socialministeren var indstillet på, at vi tager en debat om det, og at vi også bliver nødt til at forberede os på det. Sådan forstod jeg ministeren med mit positive øre.

Jeg er uenig i – og det mener jeg også en række af udøverne af socialpolitik rundt omkring er uenige i – at vi skal vente med at diskutere de her ting, til SUM-programmet udløber. På konferencen, der blev afholdt, og som der blev henvist til, vedrørende SUM-programmet, var der også flere indlæg, som problematiserede forankringen af projekterne, og som satte spørgsmålstegn ved, hvordan vi kommer videre. Det er et anliggende, som der er så store forhåbninger til, at vi ikke må gå i stå efter dette, men bliver nødt til at komme videre.